

กระดุมวิเศษ ของคุณครูหมี

ぎんいろの ボタン

เรื่อง สะกอน รันโกะ • ภาพ สุเอะซากิ ชิเงคิ • แปล ภัทรจอร์ พิพัฒนกุล

“คุณครูหมีครับ มาเล่นกันเถอะ”
“เอาลี จั๊นมาเล่นซุไม้กัน...เอ้า! ฮีป!
เข้ามาลี เข้ามาพร้อมๆกันได้เลย ฮ่า ฮ่า ฮ่า”

“คุณครูหมีคะ มาเล่นกันเถอะ”
“ฮ้าววว! วันนี้ว่างจังเลย
พวกเรามานอนกลางวันกันดีกว่านะ ฮ่า ฮ่า ฮ่า”

แต่บางครั้งคุณครูหมีก็จะแอบยิ้ม
เพราะกำลังคิดถึงของมีค่าชิ้นหนึ่งที่ไม่เคยบอกใคร
ใช้แล้ว...
คุณครูหมีแอบเก็บของมีค่าชิ้นนั้น
เอาไว้เป็นความลับ

ของมีค่านั้นหมายถึงจักรยานเลี้ยวเขา
ที่คุณครูหมียชอบขี่ฟุ้งฉิวไปบนพื้นขรุขระไซ้ไทมะ
ไม่ใช่...ไม่ใช่

จะเป็นลูกแก้วสวยๆ สีแดง สีฟ้า
หรือสีเหลืองหรือเปล่า
ไม่ใช่...ไม่ใช่

หรือจะเป็นไวโอลินที่คุณครูหมียชอบสี
แม้จะสีไม่เก่งเลย...
ไม่ใช่...ไม่ใช่